બનામે ખુદા.

ખુશરૂ હસીનાના

ગાયનો

૧

સુબહાંકી રહે ફયેજ બાનીયાં ફજલસે તેરે હરદમ હરદમ
આલમ પાતા હય શાદ માનીયા—સુબહાકી૦
તુ હયે બરતર આલાશાન અય યજદાન હયે તુ બાની
ગુનીયન ગીયાની
જાવે દાની હયલાસાની આનીયા—સુબહાંકી૦
આલમકા તુ હય કરતાર મનકો સુંદર લાગે તુ પીયારા
કોનો મકાંકા ધની હય ન્યારા અએ કાદીર સુબહાન અએ
દાવરે યજદાન
તુ હય આલા શાનોવાલો રગ્જે વાલા બરતરોબાલા બેંદાવાલા
કુદરતવાલા બારેતઆલા—સુબહાનકી૦

૨

ગુઇયાં છલબલીયાં દીખાઆરી
ગુલશન ફબન રંગ લાએ રહી હય
મગન મગનહો મનાઓ રંગ રલીયાં દીખાઓરી
—ગુઇયાં૦
મદવા પીવન ઉથા મોરા લલચાએ
[illegible]

૩

હુમરે ધીંકલખાન તોરીતો દપે કુરબાન
તોંદયેહ તુમારી હુયયા ભીરતીકી પખાલ
અપની સુરત દખો હયયે કયસા ખીયાલ

૪

તુમશો ખીન હાંકો જીયરવા બડે અનોખેહો તુમ
પહેલવાન—તુમ૦
ખાતોકે હો તુમ છલીયાં દુનકી ન લાંઘયે તુમારી
દખલીઆન—તુમ૦

૫

ધૂંધકી ધુમ મચી હય આજ આએ શાહા શાહા દરબાર
જલવાજા હોતે હય સુલતાન રંગ રચા રચા દરબાર
હરએક શાદાં અબ હોએગા ખુસરવાની ઔજેસાની
કરો સબ અદબ અદબ. યકસર અબ રૂપ સજા સજા દર
બાર—જલવાજા૦

૬

હરદમ દમ બહડે શાહ તોરી શાન
જાહો હશમત તોરા રોજફ જુહો નગર ડગર હર. મુલક
શાહરવા
આનબાન તોહે ભાવે દો જગમે બહડત શાન હરબાન
—હરદમ૦

૭

ભાવે રાગ ગુનીયન ભાએ તાન ઇસકી ગુન ભરી
ગાવો રંગ ડાર ડાર સભી એક સાર યાર—ભાવે૦
પાએ ભેદ નહી બહાર ગુન હરબાર ચાર તાનબે મીસાલ

૮

તુમ હર ગુન નીત ગુની ભાએરે
જાઉ મએં છુડાઉ મએં જાઉ મએં ઈસદમ વહા ઉનકી જાન
બચાએરે
રજા જો પાઉ ઈસીઆન ઈસીઆન જાઉ વહા તુમ તન
નનન—ઉનકી૦

૯

જીયો જીયોરે હમરે અનદાતા હમરે મનકી સબ આસા બર
આઇ
કેઇ તુમસા નહી જગવાલીરે પાએ હમ સુખવારે હમરે
અનદાતા
હમ ગાએ જગતમે ગુન તેરો તુમ જુગ જુગ પાઓ સર
દારી—પાએ૦
કરે સીફત જગતમે નરનારી બહડે દૌલત ધન ધન ન્યારીરે
—પાએ૦

૧૦

દીજે રજા મોહેકલન પડત હયે મનમે બસત હએ યેહી ગુમાન
અબ નહી શુગત જીયરા ધરત હએ જાવનકી મનમેલીની ઠાન
બહોતહી જલદી જાઉં વહાં મયે મુજકો યેહી હયઅબઅરમાન
શાહાકી દયાસે રજા જો પાઉ જીયરા ચાહત હય જાઉ
અભીવાં
મનમે ધીર ન આવે હમારે હુવા હય મુજકો યેહી ધીયાન

૧૧

રયન દીન ન બહડે શાન તોરી પીયારે અનબાન
બેશક હય પહેલવાનીમે યકતા તુયકા નીસદીન બહડે હીમત

સર કરના જંગ કરના મયેદાં હરદમ સરવરી ચમકત તોરે
હરગુન દમકત
દુનીયા બીચનુ સરત સોલત શૌકત હરઆન મરદાના હયદાના

૧૨

ખુબઓ જાઓ વહા તુમ ખુશદમરે ફતાહમંદીસે આઓ
શાદા ખુરમરે

શાનો શૌકત તુમ પાવો હરદમરે—જાઓ૦
મહેરબાની શાદમાની જાવે દાની હો ગુન ગયાની તુજમે
લુત્ફે

સુબહાની હોવે ફજલે યજદાની—જાઓ૦
નુસરત તુ પાવે આનકી આનમે નામ તેરા હો ફતેહ
આલમરે

નેજાબાજી તીર અંદાજી જગ સાજી ખુશ તરા હજી હયે
યેહ તેરી ખુબ

આ ગાજી પાવેગા તુ સરફરાજી—જાઓ૦
વાપીસ તુ આના ખુશીયા મનાનાં સબકો અરમાન હય એહ
રય કદમરે—જાઓ૦

૧૩

ઝડીકી બસીયાં નીયાહુ રસીયાં સુખસે રહુ મય નગરીયા
અયસી સહેરકી કુવઠ હય નારી લાખ રૂપીયા બીગારીયા
હીલકે તો યનીયાં પીવન ન જઇહે બએઠી પસરકે સેજરીયા
હમકુ દહાતન કીનારી સુગરીયા રૂખી સુખીમે ગુજારીયા
પીસુ પકાઉ ક્રુટ્ટમય છાનુ ભર ભર ઓસારૂ ગાગરીય—
બડે

૧૪

મોરે દીન દીન છીયરવામે આએ રહોરે ખાવન પીવનમે
ગુજારૂ ઉમરયા—મોરે દીન૦
નગરાકે બાલક મોરે ચાર જનીયાં ખેલન ખીલાન મન ભાએ
રહોરે—ખાવન૦
બાબા કમીયાં બેટા હય લુટાઇયા મૈયાકા છીયા કુમલા
રહોરે—ખાવન૦

૧૫

તુમનેકી કુચ્છભી મદદ મેરી
તન હામય જાકર આફત ટારી ચુન ચુન મારી બલાએ
સાથ દીયા નહી તુમને જરાભી અયસા કયા તુમને ભુલાએ
—મદદ૦
કુચ્છ નહી મુજકો ઇસકી ફીકર હુયે તુમભી મત ઘબરાઓ।
માંદગી સફરકી બએઠકે મીટાએ હમ તુમ અબ કુચ્છ
સસતાઓ।—મદદ૦

૧૬

ગોસઇયાં બનાએરે નગરીયાં ગુન ગાએ (ખુશીસે) નગરીયા
સાબાસ સાબાસ મોરે દીલાવર સરસે ટારી બલાએરે—
નગરીયા૦
ઇનસાકો ઇનસાકા હુયે દર્દ લાજીમ હમ ઉસે હુએ નીભા
એરે—નગરીયા૦
સાબાસ સાબાસ હીમત તોરી દાતા રખે બનાએરે—નગરીયાં૦

૧૭

મયવાકે દરશનવા કયસે પાઉરે જાઉરે કયસી સુન્દર નાર હો
પ્રરશાનવા—મયવાકે૦
દુર્સપર્સ વાકે કયસે મીલેગે કૌન જતન મએ તોહે દબ

૧૮

મોહનીયા મોહે સજીલી મોરી પીયારી હય જોહરા જલમા
—મોહીની૦

હીલમી લગુઇયાં હય રંગ રચાતી તુમ અપના મોહનીયાં
દીખાઓ રંગ ગુલશનકી લુટો બહાર—મોહનીયા૦
ખીલ ખીલ કલીયાં હય રંગ દીખાતી તુમ પહેનો મોહનીયાં
પહેનાએ તુમેહ ચંપા ચંબેલીકે હાર—હય જોહરા૦

૧૯

ફીર યે કહાં હરઆન ચીનમે હય અએસી બહાર
ચમન ફબન યેહ વતનમે કબ હય જયસી યહા હય
બહાર—ચીનમે૦
સખીયાં ગુઇયાં સબ હીલ મીલ રહીયા ખેલતીથી રંગડાર
—ચીનમે૦
હીલમીલ એક દીલ ફાગ સોહાગમે રહેતીથી લયલો નેહાર
—ચીનમે૦

૨૦

કયાહી રાગ ન રંગોમે યહાં સખીયન હીલમીલ—કયાહી૦
અયશો તરવમે દીનયાં ગુજારૂ રહે સહે એક દીલ ગુલશ
નમે યહાં—કયાહી૦
રંગ ફીજાજે હએ યહા દીન રયન વતનમે કહી ચમનમે યહાં
યાદ કરૂગી યાંકીસ કુનત નીસદીન ન પલછીન ગીન ગીનમે
યહાં—કયાહી૦

૨૧

તુમકો સમઝકે મુસાફીર અનજાન હમને સજાસે મુહ મોડા
રજન લાઓ ગમ ના ખાવો યહાં બયઠો કરો આરામ
હમારી ખુશી હયે યેહી મરજી હયે યહાં બયઠો કરો
આરામ—તુમ

૨૨

તુમ બાશમે જો મુઝપર કી કએસી યેહ મહેરબાનીયાં
ઘોડેકો બાંધકે આઉ સુનલો યેહ મેરી બતીયાં
આતાહું ફીર યહાં મયેં બા અએશો શાદ માનીયા

૨૩

જીયા બેકલ હુવા તલમલ ચયેન બીન જીન્દગી ભારી
રંગ હય
દીલમે ઔર યાદ હય ન્યારી ન્યારી
પીયાકલ બસત સંબલ ધયાનમે મેરે હરબારી જાન ગયાનમે
બસી વોહ સુરત પીયારી પીયારી
નહી આયા અગર યાંતો હોગી ખ્વારી જારી જીસ્તસે
મનજુર
જાનસે આરી આરી
તુ કર કોઇ ગુન મીલે સજન બહોત હય અબ ઇનતેજારી
હદસે હય
ઉસકી યાદ મુજકો અબ તારી તારી

૨૪

મનકી ખબરીયાં સુનાઊ લાઓ લાઓ કાન
ઉસકા જોબન રસ દીલમે ધરતહુ વાકો સાવરીયા બનાઉ
જાઓ જાઓ જાન
યહાસે લે જાઉ સંગ વતનમે અપના રસીયા સજાઉ લાઓ
લાઓ ગયાન
યેહી જીયા બીચ આસ રખતહુ જોબન અસરીયા દીખાઉ
ભાવ ભાવ આન

૨૫

સાચી ચેબતીયાં મેરી પીયારે માન (તર્જ)

જાઓ સાંવરીયા સુરત બનવાઓ જાઓ—
મોહે ચેહ બનીયાં નાંહી સુનાઓ ખટપટ છોડો ગુન ગ્યાન
દીલમેં શરમાઓ કુછતોલ જાઓ ગુનીયાં કીસીકો ઓર યે
બતાઓ—જાઓ૦
ઓરકો રસીયાં અએસી બનાઓ નટ ખટ હો હરદાન
નાંહીં સોહાએ મોહે ન ભાએ ગુનીયાં ન અએસી મોકો
સીખાવો—જાઓ—જાઓ૦

૨૬

મધવા પીલાઉ ભર ભરકે સાગર રહો પીયા તુમ મગન મગન
નહીં દીલમે કુછ ખતર કરો અપને મગર તુમ કરો સદાયાં
અમન ચમન
રંગ રચાના અએશ ઉડાના ફીજાં દખો યાં ચમન ફબન
નહીં ચીન્તા મન બીચ લાઓ ધ્યાન મેરા તુમ જમાઓ
કરો ખુશી ખુશી તુમ નીકે સુખન
મુજકો કુબુલી યાદન ભુલો કરોયે મુજસે પ્યારે બચન
મોહે રસીયા ના સતાઓ, અજ મેરી માન જાઓ
કરૂં મીનતી મએં તોરી મોરે સજન

૨૭

તોરા શુક્ર કરૂં દાવર દાદાર નીત ફજલો કરમ રખીયો મુજપર
આસ હમારે મનકી બર આઇ અરમાં દીલી નીત પાએ જ્યારે
જાન છ્યા સબ તોપે નીસારૂં શાનો શોકત હએ તોરી
ન્યારી—ન્યારી—ની૦

२८

मेरी अरज येही हॅ गरज सुनोजी तुम सजना
तोहे शाम पीया मॅं बनाउं दीलमे हॅ ठाना
हांजी तुमभी इतनी करो महेरबानी केहो गुन ग्यानी करो
शाद मानी, लडाओ नयना
दओ सब येह जानेदो हट धरमी नकीजे गरमी रखो कुछ
न रमी मान लो कहेना

२९

नही हरबार सुखन येह सुना
नहीं अंजाने हम हॅ हीयाने सब हॅ जाने हाल
नहीं भोले पनेमें भुला—नहीं०
येह इशारा छोड खुदारा फीर दुबारा कहेना तुमारा
मुजको चारा हॅ नहीं यारा
न्यारा न्यारा प्यारा प्यारा खुश बयांनी येह लस्सानी
गुल फीशानी से नहीं हरबार लो मुजको बना

३०

नहीं अॅसी मेरे मन धीररे करुं बातें येह कॅसी पजीर
मुजको फसाओ नहीं तुम प्यारी न करो हरबार अॅसी
तकरीर मॅंहुं जंहीर
बअेरीके धरमें क्युं जाउं प्यारी
न जानुं हुं कीस जालमें असीर हुं फीर हकीर

३१

आज चमन मेंहो खीले तुम गुलरु गुलफाम
न ठ मॅं तुम्हे मधवा भर भर जाम

[illegible] જામ દીયા તુમનેજી મુઝે, પીઉં મએં પએમાના
[illegible] આબાદી પાવે જગમેં સદા ચેહ મએ ખાના
કે પ્યારેજી શાદ રહો પીયા ખુશ નહીં કુછ ગમ ફરમાના
શાહેજાદાકો મુબારીક કહો, સદા ખુશીયોંકા પાના
ઔર તુમ્હેભી હો મુબારીક સાંવરીયા
હમારી નગરીયા મુબારીક સાંવરીયા
ખુલ ખુલોં ગુલ શાદ હોરહે સદા સંગ સાથ
ઉલફતસે ગલબઇયાં ડાલે હાથોમેં હો હાથ—મુબારીક૦

૩૨

બાંધ પકડ ઉસકો પુરફન લાએ યહાં ફઓરન
દેખ ભાલકે ગીરફતાંર કર મુંજી હુએ દુશ્મન
કર દેગે ગરદનપે હમ ઊસકી ફીર તેગ જન
બારે દીગર કોઇ ઔર નહીં ફીર હોવેગા બદજન
કર હીંમત તુ જુરઅત ઔર હીકમત પુરફી તરત
કરયું ફન
ચાલાકી બેબાકી ઇદશાકી સફાકી પુંજાના વહાંગેર બન

૩૩

જાગો પીઆરે આંખોંકે તારે બેદાર કરોજી નીંદીયા
ઉડતે નહીં કયું મન રસીયલ સોએ બહોત રસીયા
ચાંદનેહાં હુએ મેહેર અયાં હુએ ચએનો અમાંહુએ સજના
ઇતને હો કયું નએન નીંદમસ્ત પીયા હમારે બલમાં

૩૪

હો નીંદસે અબ બેદાર દેખો તો યહાંકી બહાર
નીંદપે આપકીનીસાર સબ તુંમપે હોં બલહાર
ક્યું ઇતને હો બેહોશની ડર હોંશીયારીસે હો જાઓ મસ[illegible]
[illegible]નપની કર નજર ખડી હુએ હમ [illegible]

૩૫

ફીક્ર દીલમેં નહીં કુછ તુમ લાના છોડો યેહ ગુમાન
વતન ખુતન નહીં ચીન મસકન હુએ ચીન્તા કછુ નહીં કરના
ખુવામ ખીયલીયા છોડદો રસીયા અમન ચમનસે યહાં રહેના

૩૬

મેરા માનો સજન કહેના કહેના કહેના કહેના
કર જોડત હું પૈયાં પડું મએં પડું મએં તોરીયાં—મેરા૦
કરોના કરોના દીલમેં કુછફીક્રના હરદમ પલછીન દીનરએના
યહાં રહેના અએશ કરના દીલમેં ડરોના ડરોના ડરોના
—મેરા૦

૩૭

કાહે દીલમેં હો ઘબરાતે કીસકા તુમહો યહાં ડર પાતે
ચીન્તા દીલમેં કયું હો લાતે જીયા પીયા કયું કલપાતે
દીલમેં કયું અંદેશા કરતે અએસા કયું ઇરાદા કરતે
કીસ લીયે જાંકો દુઃખીયા કરતે અએસી કએસી આસા
કરતે

યહાંસે કીસે બહેલાને જાતે યાર કીસે તરસાને જાતે
યાર કહાં જાતે હો દીલદાર કહાં જાતે—કાહે૦

૩૮

ફીક્ર તુમ જાવન દેવોરે બક્ષો ખતા ઉસકી આંજ—ટેક૦
ખડી ખડી ખતા બન આઇરે ગુસ્સા છોડોરે સરતાજ—ફીક્ર૦

૩૯

નહીં પીતા ઇસે દુઃખ દેના યેહ મેરા બચન તુમ રખના
હાલ સભી વોહ આપહી ન્હેગા બનીયન કાહે ડરાએ
તરસાં તરસાં કર જોડની રોતી ઇતના કરો નાંહી ગુસ્સા
હુએ હદસે ગુજરો જારી ના સુનાઓ શાહ્યમારી
મેરા માનલો ઇતના કહેના આર કરો કરમ તુમ અપના

૪૦

ઇસપર સીતમ ન કરો સુલતાન લાઝીમ નાંહી તોહે રીત
અએસી નબાવત કીજે ગમ્બોર—ઇસપે૦
મોકો સતાલો ઇસકે એવજમેં ઇસપે સીતમ ન ધરીયોરે૦
ગાહા ધ્યાન ધ્યાનસે નહીં જુલ્મ ગુજારત કાઉઠોર—ઇ૦

૪૧

સુનો હાલ મેરા તુમ શાહા યહાં કોઇ નહીં મુઝે લાયા
મેરે બખ્તને રસ્તા વતનકા એક બારગી મુજસે ભુલાયા
એક દશ્તમેં ફીર મએ આયા તકદીરને મુજકો ફસાયા
ફીરા બન બન મારા મારા કોઇ મીલાન મુજકો સહારા
કહીં હુવા ન મેરા ગુજારા ઇસ તઓર યહાં મએં આયા
—સુનો૦

૪૨

બાબા ઇતના નજલા જાનો જીગર જરા તાખીર તો કર
મુજકો હુએ જાંકા નહીં બઓફા બતર જરા તાખીર તો કર
બક્ષ દો ઇસ્કી ખતા, અએસી તકરીર ન કર
યહાંસે કર દીજે રેહા, દુર બેશર્મ ઇધર
હો કરમ ઇતના શાહા, ચુપરી બેહોશો ખબર
ઔજપર આપકાભી હો, અખતર ઇતની કરદીજે મહેર
હું યેહી અર્જ રીસા, મુજકો પરવા નહીં
નહીં જો આહુએ શાહા, કયું યેહતાજીર નહીં
જુલ્મકી જે નરવા, તુજસી બેપીર નહીં
મુદ્દતમી સહું મએં યેહી રો રો કર સજાસે દરગુજર

૪૩

લેજા તું અબ ઇનકો ઇધરસે કર કામ તુ તેગોત બરસેરે—ટેક
દાનો હુએ બેઠમ નહેસો લઇ શકલ ઇનકી દીખાના મુજકો નહીં

કર દુરતું ઇનકો નજરસે—લેજા૦
જબ એસા કીયા ઇન્હોને કારે જુલ્મ તું ઇનકા બહાદ જાકર ખુ
કર વાર કોઇ ખંન્જરસે—લેજા૦

૪૪

હાય ગજબ ઇસ ગમસે મેરી રૂ તનમેં અબ ઘબરાતી હુએ
શાહી સીનમસે જીસ્મમે મેરે થરથરીસી અબ આતી હુએ
કહેતીહું હરબાર તકસીર બક્ષો મેરી બેટીકી તાજીર બક્ષો
સુલીકી ઇસ્કો ન તદબીર બક્ષો કસુર બક્ષો ઇસ્કા સાહાકે
જાન મેરી દુઃખ પાતી હુએ—હાય૦

૪૫

શહેનશાહ શહેનશાહ બહુડે તેરી શઓકત
જબ મેરે ગુનાહ બક્ષો યેહ દીલમે તેરે મહેર આઇ—શહેનશાહ૦
ખતાભી ઇસ્કી અબુ ઠરદો ઓર રેહા ઇસ્કો ભીકરદો
કુસુરભી ઇસ્કે સબ બક્ષદો રૂમરૂ મેરે નહો હલકાન—
શહેનશાહ૦

૪૬

જાન જાતી હુએ જુદાઇકે અલમસે ગમસે
રંજ કુછ મુજકો નહી તેગે દુદમકે દમસે
અએ મેરી પ્યારી હસીના તું ન કર કુછ તશવીશ
મીલનેકી આસ કભી રખના નહીં તુ હમસે
મેરે ખાનર ન મેરે બાદ મચાના માતમ
ભુલ જાના તુ મુઝે જાં ન દુખાના ગમસે

૪૭

ખેતોંમેં જાકર ઇત ઉત ફીરકર કીસ્મતકો આજમાતે હુએ
નસીબ સીધા હોતા હુએ તો ધન દઓલતભી પાતે હુએ
અમન અમન કર તનમન હરદમ અએશો મજે ઉટાતે હુએ
અએન આનસે ધુમધામસે ઘરકો અબ હમ જાતે હુએ

અઐશે લુટીયા ભરકે રૂપીચે હમ જો પાતે હુએ
હમ બાજારસે કપડે અબ મંગવાતે હુએં
ફીર ઘરમેં કીસી દરજીકો બુલવાતે હુએં
ઔર અછે અછે કપડેભી સીલવાતે હુએં
રૂપીયે પાતે હુએં મજે કરતે હુએં
ધુમ ધામ ચાહતે હુએં હમ ખેલ કુદકે જાતે હુએં
બનું મઐં અમીર બનું મઐં અમીર
પીઊં મઐં નીર ચડાઉં મઐં નીર—બેતો૦

૪૮

ચલોજી સાહેબ રસ્તા કીધર હુએ બોલોજી સાહેબ
ચલનેસે બંદા થકા બહોત અપને વતનકા રસ્તા કીતની દુર હુએ
નજદી હુએ યાંસે ઘબરાતે કયું હો ચલેં ચલોજી
થોડાસા રસ્તા રહા હુએ અબ મેરા થકનસે જીયરા ચુર ચુર હુએ
અચ્છા ચલોજી હમરાહ મેરે, યહાંસે હીલોજી
તસમસકર હારા મેરા જીયા સખ્ત કઠન હુએ રસ્તાભી દુર હુએ

૪૯

યુંહી હુએ એક દીન મઐાત આના આના હાય
એબસીકા તાઅસુફ હુએ મરના મરના હાય
હો જો પએકે હવા તેરા જાના જાના હાય૦
મેરી હાલત ખુતનમેં સુનાના સુનાના હાય૦
ઇબને નોબ્બર જો થાનામે ખુશરૂ
જાન લેને હુએં ઉસકી ચીનમેં બદખુ
હાય અફસોસ વાય અફસોસ

ગુલા યહાંપર આજ ખુશરૂ
હાય કીસ્મત વાય હસરત વાય૦

૫૦

સદ શુક્ર કરૂં મએં તેરા ખુદાયા બડી હએ તેરી શાનરે
નામપે તેરે કુરબાંહું દીલસે મએં તો તોરે કુરઆન
દોજગકા હએ કીરતાર
ખુદા ખુદાં કર દુઆ બર આઇ આસીકકા હએ એહસાનરે
દીલમે ન અબ ગભરાઓ પીઅરવા હુઇ મુશકીલ સબ આસાન
સબ્રકા કર યારા
જાન બચી તો પ્યારી હમારી પરઇતના હએ અરમાનરે
કએદ બલામેં પડુંગા જાકે ઔર હોઉંગા મએં હલકાન
બચનેકા નહીં ચારા
કયા ફીક્ર ઇસ્કી અએ મેરે પ્યારે મત હો અબસ હએરાન
કએદસેભી વોહ દેગા છુડા તુઝે કયું હોતા હએ તરસાનરે
સબ્રકા કર યારા

૫૧

કયાહી જીનતો જેબ હએ ખુતનકી
નુરફીગન હએ શાબો સહરીયા શાનજ્યા મનકી તનકી–૦
ચએન ચાનસે ઉંમ બસરીયા
શેહકે રાજમે આસાએશ હએ ધનકી

૫૨

ચએન પાએ ખાસોઆમ નીત શાદો ખુરમ
સુખમે રઇયત રહેતી
સહેતોઆન—ચએન
અએસા જાલીમ જીન્દા હોવે જાંસે ઇસ્કો કયું ન ખોવે
હું મએં ઇસ્કી જાન

કએસા નીકલા મુઝે દુશ્મન કયુંથા ખુશરૂસે ચેહ બદજ
બોલ અએ બે ઇમાન—ચએન૦

૫૩

આયાં કર જલ્દ અએ કીરતાર પીનહાં જો હુએ ઇસટાર
તુંહીં સબકા હુએ પાલનહાર અપના કરમ તું કર આશકાર
હરએક રંજકા ઇલાજ સબકો તુજસે હુએ આગાજ
તું હરગુનમેં હુએ મુમતાજ હુએ સબકા તું હમસાજ

૫૪

કરૂં અબ તૈયારી ખબર કર બનબન ઉસકી
તલાશી સારી દુનીયાં ફીરકે
ફતા મીલે મોહે વાકો છુડાઉં શાદ ફીરૂં વહાંસે ફતાયા
બોહ. મએં

૫૫

કામ યે કરો શીતાબ છુટે રંજોતાબ
દીલશાદ બને બાત ઠન ગઇ
કામ કરો દામ હરો શાન ધરો બાંન ગરો
દીખલાઓ આઓ દીલેરી

૫૬

અએ ખુદા કએસાં મુજસે ફલકકો હુએ બએર
આફત ઝેલી સદા કીસમતને મચાયા અંધેર
તલમલ મએં રહી કરતીરે બન બન ભટકીરે
ઝીડકાવે મુઝે સારા દએર

૫૭

મેરે પ્યારે હુએ કહાં આહ ઠીકાના તેરા
દર્દોગમ રંજો અલમ જોરો સીતમસે હરદમ
હોકે હરસું મુંતલાશીહું ઠીકાના તેરા
પએરોં મેં છાલે પડે જીનકે લાલે હુએ પડે

ફીરભી હરવખ્ત ખીયાલ હએ મુઝે જાના તેરા
ગુમ ગયા ઢુંઢનેહી ઢુંડતે તુજકો જાએકુ
જાદએ ખત્તે મુકદર હએ કે પાના તેરા

૫૮

યુંહી ફીરતી હું મએં રંજ ભરતી સદા
શામોરોજ મએં હાલે તબાહ
દરદર માંગન હર હર દ્વારે
ઘર ઘર મએં ભીક્ષા
કુછભી નહીં પાઈ દુઃખીયારી મએં
હએસા નસીબ હએ મેરા આહ
મએં ફીરૂં બન બન દુઃખસે સાજન રંજ ભરૂં જાંકાહ
હર તરહાં મોહે હએ દુશ્વારી કાહે કરૂં મએ ઈલાહ

૫૯

આજીજ હું નાચાર મુફલીસ હુ નાદાર
બેહદ દુઃખભરીયા દુઃખ ભરના હએ કામ મેરા
સુનકર આઈ હું આસા લાઈ હું તુમરી સનાઈ હું
હરદમ અએ નેકો નામ

૬૦

જા યહાંસે મગજ પકાના હમ કહાંસે લાએ ખાના
દેખ ઔર કોઇ તું ઠીકાના મુફ્ત હમેં દે છોડ સતાના
ઝીડકાના ધુતકારેના રહેમ ખાના બન જાના
નહીં પાસ હમારે હએ દઔલત કયું કરતી હએ બેસુદ
હુજ્જત
ચલ દુરહે કર નહીં ફીતરત ખુદહી સહતે હએ હમ યહાં
આફત
કરો ખએરાત મીલે હસનાત આલી સીફાતહો નેકજાત

૬૧

કયા બોલું મએં કયા બોલું મએ અપના હાલ
સાહેબ કયા કહું મએં મોરે જોગ સોગકી દતીયાં
જીવા હએ ગમોસે યેહ નીઢાલ
જોગન બન બન કડન જતન કબી નએ ઝેલીયાં
દુઃખીયા મએં બન આઇ સંગ સંગાતી સંગ બેસંગ
ઇસી ગમસે જીના મુજકો હુવા હએ વબાલ

૬૨

જાનુગી તોરા જનમ કરમ એહસાં
બના રહે જગમે અએ પ્રાજ પ્યારે
હરકમ સનાઇ રહું—જાનુગી૦

૬૩

પીયા શુન લીજોરે મોરી જાં ફીશાની
બન બન ફીરી હું હીજ્જસે તેરે
આફતેં ઝેલી મએંને ન્યારીરે
રંજમેં ગમમેંભી તુજકો ન ભૂલી મએં
આસ રખત રહી મનમેંરે—પીયા૦

૬૪

અએ દીલબર ઇસદમ હું મએં ઉમીદવાર
હકસેં રહેમતકા—અએ૦
મનવા મોરા ખુશ હએ કીના દુઃખકે પીછે સુખ હએ દીના
ખુશ વખ્ત હુવા હએ અબ મેરા જીના
સદકા હએ તેરી ઉલ્ફતકા—અએ
મુજકો ખુદાને તુમસે મીલાયા
રંજકો મેરે દીલસે મીટાયા
ગુન્ચએ દીલકો મેરે ખીલાયા
અહેસાં રબકી કુદરતકા—અએ૦

૬૫

તુમબીન રહેતીથી મએ હએરાન
મેરી જાન પરેશાન હલકાન હએરાન—તુમ૦
દરશન આજ હકને તેરા મુજકોં દીયા દીયા દીયા
મુજકો શાદ કીયા પરશાન હોકે પીયા પીયા પીયા
ઇસી તરહાં સુબ્હો શામ શાદકામ હો મુદામ
જાન જીયા સદકે કીયા તુજપે પીયા અરમન કીયા
હરદન તેરા નામલીયા મુદ્દા ,દીલકું જીયા જીયા

૬૬

તેરા ગુન ગાએ અએ બારી ખોઇ અબ હમકો દુશ્વારી—ટેક
સુંદર યે નારી મન પ્યારી ઉસરહીથી નાચારી
તેરી શાન બડી હએ અએબારી યે મીલ ગએ દાને
ચેડક બારી—૦

૬૭

વાય હસીના પ્યારી તુજબીના સખ્ત હુએ દુશ્વારી—ટેક૦
રાજ દુલારી મનકી પ્યારી ઓ મેરી ભોલી ભાલી
કહાં દુઃખીયારી હાય બીચારી કર ગઇ મુજકો આજારી—ટેક૦
મેરે ચમનકી ફુલકીડાલી નાજ પ્યારકો વોહવાલી
કમ સીની મેં વોહ બદરે હીલાલી છોડ ગઇ મેરી બાલી

૬૮

હરદમ જીયા જરત સુંદરીયા જાન કુડાના શામો સહેરીયા
તોશજી યરવાનાંહી તુ કલપા માન—ટેક
હરદમ રોવે ખોવે તનમન બીન અન
કરો દુર દીલસે જાન ફીકરીયા—હર૦

૬૯

કુઐસી રીત કરૂં જીયા ધીર ધરૂં
યુંહી આહ ભરૂં એક રોજ મરૂં

હુવા જીના કઠન કરૂં કઐાન જતન
ગમ ખાય ખાય દીન રએન રહું—ટેક૦
સદા રહી પુરગમ દુઃખીયારી
કહું કયા દુશ્વારી મઐને પાઇ નાચારી
નહીં મન સબ્ર જરા
કરમ જનમસે ફુટે હમારે
ઇસી તરહાં દીન મઐને ગુજારે
દુઃખ ઝેલત સુખ તરસત
આફત સહત રહત
સારી ગમકી હું મઐં દુઃખીયા
તનમન નહી સુથીયા સુખીયા
હરદમ બીખરી બીખરી સગરી સગરી નગરી નગરી
—ડગરી૦

૭૦

ક્યા આપસે મઐં અર્જ કરૂં ગમકી કહાંની
અએશાહે જહાંની
કીસ મુંહસે બયાં હોવે અયાં સોજે નહાંની—અએ૦
હરજતન કઠન કઠન બદન મોહનસે હુએ ખલન
મગન કલીન જાનો તન મેરા હુવા શાહા
બેવતન વતનસે મઐં હુઇ ઝેલી સદહા
આફતેં સદહાં નીતરોજ બલા અએ શેહનશાહા
સહેરામેં ભટકીથી ફુરકતસે ખુશરૂકી
રાજ દુલારી મઐં શાહે ચીનકી બાલીહું
નાજોંકી પાલીહું ફુલકી ડાલીહું રંગે ગુલે નવ નેહાલી–ટેક

૭૧

ખુશરૂ મેરે બાઇસસે અસીરે બલારહા
કએદ શદીદમેં યેહ હીરાસાં સદા રહા—ટેક૦

શરમીંદગી હુએ મુજકો ચેહી શાહે નામદાર
ઉલ્ફતસે મેરી આપકા પ્યારા ફસા રહા
તકસીર હો મોઆફ મેરી ખુસરવે જહાં
મુજકો કરમસે આપકે ચેહી મુદ્દા આરહા
મએ હું કનીઝ આપકી ઔર લોંડી હું શાહા
અબ જાનો દીલપેં મેરે ચેહી હોસ લા રહા—ટેક૦

૭૨

શાદાં શાદાં શાદાં હોસખી
ઝુશાં ઝુશાં ઝુશાં હોસખી
આહમ હીલ મીલ હરદમ એકદીલ
કાયમ બની બન શાદીસે
દુલહા દુલહન ગુનીયન હોગુની
હરદમ ગીન ગીન શાદહો બના બની
હરદમ ખુશદમ શાદા ખુરરમ
દાયમ બનીબન શાદીસે
રૂમઝુમ રૂમઝુમ ગાવો મીલસખી
છકછુમ છકછુમ નાચો ખુશી ખુશી
ગુનીયન હરગુન કલીયન ચુન ચુન
દાયમ બનીબન શાદીસેદા

તમામ શુધ

ધી ઇન્ડીયન ઓપેરા કંપનીને માટે ખાસ રચાયલાં નાટકના ગાયનોની ચોપડીયો.

——:૦:——

નામ.	કીમત. રૂ. આ. પૈ.
ચત્રાબકાવલી (ગુજરાતી)	૦—૨—૦
કનક તારા (ગુજરાતી)	૦—૨—૦
આઇનચે ખાનદાને હમાન (ઉરદુ તથા ગુજરાતી)	૦—૨—૦
ગુલેબકાવલી (ઉરદુ તથા ગુજરાતી)	૦—૨—૦
કતલએ હકીકતરાય (ઉરદુ તથા ગુજરાતી)	૦—૨—૦
ચાંપરાજ હાડા (ગુજરાતી) ઉરદુ	૦—૨—૦
અફતરી ઇન્દર સભા (ઉરદુ તથા ગુજરાતી)	૦—૨—૦
તીલસ્માતે બેબદલ (ગુજરાતી)	૦—૨—૦
નયરંગેચીન ઉરફ અલાદીન (ગુજરાતી)	૦—૨—૦
અરજંગે હવસ (ગુજરાતી)	૦—૨—૦
ખુદાદાદ (ગુજરાતી)	૦—૨—૦
હુસાનએ ઉજ્જન નગરી ઉરફે રાજા ભર્તૃહરી ગુ.	૦—૨—૦
ગોપીચંદ (ગુજરાતી	૦—૨—૦
સત્યવાદી રાજા હરીશ્ચંદ્ર (ગુજરાતી)	૦—૨—૦
શનીમહાત્મ (ગુજરાતી)	૦—૨—૦
ખુશરૂ હસીના (ગુજરાતી)	૦—૨—૦
તીલસ્મે હએરતખેજ ઉરફે શાહેના જોરાવેજ ગુ.	૦—૨—૦